Θαυμασία ἡ χθεσινὴ παρέλασις εἰς τὰς Πάτρας. Ἀξίζουν συγχαρητήρια εἰς τοὺς μοχθήσαντας νὰ παρουσιάσουν τὸ ὡραῖον σύνολον καὶ ν' ἀναπτερώσουν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Αἱ διαλέξεις, ποὺ ἔγιναν καὶ δίδονται εἰς τὴν πόλιν μας ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ προσφέρουν εἰς τοὺς ἀκροατὰς πολύτιμα νάματα πατριωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, δύο βάθρα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ Φυλή μας.

ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΗΜΙΘΕΩΝ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 21

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου

Β'

Γιὰ τὸν ἀγῶνα λοιπόν, ποὺ ἀναλάμβανεν ὁ φιλικός, γιὰ τὴν ἐνδεχόμενη θυσία του, ποὺ τὴν προαπεδεχόταν, δὲν ζητοῦσε τίποτε γιὰ δική του ἀνταμοιβή. Ὡς τοιαύτη ζητοῦσε τὴν εὐτυχία μόνο τῆς Πατρίδας. Τῆς πατρίδας, τῆς ἱερᾶς, πλὴν τρισαθλίας, ὅπως ἀναφέρει ὁ ὅρκος. Γιατὶ ἔτσι καὶ πράγματι εἶχε καταντήσει στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς.

Ρίγη συγκινήσεως πρέπει νὰ μᾶς πιάνουν ὅταν διαβάζουμε τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ ὅρκου τοῦ φιλικοῦ, γιατὶ βλέπουμε γιὰ πιὸ ὑψηλὸ Ἰδανικὸ ἔδινε ἱερὴ ὑπόσχεσι καὶ ἦταν πρόθυμος νὰ θυσιάση τὴ ζωή του. Καὶ πότε τώρα μιὰ Πατρίδα, ἕνας τόπος εἶναι καὶ ζῆ εὐτυχισμένος, ὅλοι τὸ ζεύρουμε. Δὲν ἀρκεῖ ἡ λευτεριά του. Πρέπει ταυτόχρονα σ' αὐτὸν νὰ κυβερνᾶει ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀρετή, ἀγαθὰ πολυτιμότατα καὶ ἰσοδύναμα πρὸς τὴν Ἐλευθερία.

Συνεχίζοντας τὸν ὅρκο του, ὁ φιλικὸς ὑπόσχοταν καὶ τοῦτο: «Ἡ θεία Δικαιοσύνη ἂς ἐξαντλήση ὅλους τοὺς κεραυνοὺς ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν μου, ἀνισως λησμονήσω εἰς μίαν στιγμὴν τὰς δυστυχίας τῶν ὁμογενῶν μου».

Ἰδοὺ καὶ ἄλλο ὡραῖο Ἰδανικό. Καὶ ἄλλη ὀμορφιά, ποὺ περιεῖχεν ὁ ἀγώνας, γιὰ τὸν ὁποῖον ὁρκιζόταν ὁ φιλικός. Ὑποσχόταν νὰ μὴ λησμονήση οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴ δυστυχία τοῦ ὑπόδουλου ἀδελφοῦ του. Ὁρκιζόταν ἔτσι, ὅτι στὸν ἀγῶνα του δὲν θὰ ἀπέβλεπε σὲ μικροϋπολογισμούς. Κανόνας του δὲν θᾶταν ἡ δική του μόνον εὐτυχία, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπόδουλων ὁμοεθνῶν του. Ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Τὴ μεγάλη σημασία, ποὺ ἀπέδιδαν οἱ φιλικοὶ στὸ σκοπὸ αὐτὸ τὴ μαρτυράει τὸ μέγεθος τῆς τιμωρίας ποὺ ἀποδεχόταν ὁ ὁρκιζόμενος. Ἡ τιμωρία του δὲν θᾶταν ἀνθρώπινη. Ἀλλὰ κάτι τρομερότερο: Θεία ὅλους τοὺς κεραυνοὺς τῆς θείας Δικαιοσύνης, ἐπεκαλεῖτο νὰ πέσουν στὸ κεφάλι του, ἂν καὶ πρὸς στιγμὴν ἀκόμη ἤθελε ξεχάσει τὴν ἱερὴ αὐτὴ ὑπόσχεσι ποὺ ἔδιδε.

Παραστατικώτερος γιὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνα, ποὺ προπαρασκευαζόταν γιὰ τὴ λευτεριὰ τῆς Πατρίδας, εἶναι ὁ σοφὸς Χιώτης καὶ μεγάλος Δάσκαλος τοῦ Γένους Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Στὸ πολεμιστήριο σάλπισμα ἔγραφε τὸ 1801: «...Τέκνα μου. Ἡ ἐλευθερία δὲν ἀγαπᾶει νὰ κατοικῇ εἰς τόπους ὅπου δὲν βασιλεύει ἡ ἠθικὴ καὶ Χριστομάθεια. Θέλουμε ἀποτινάξει τοῦ Τουρκικοῦ **ζυγοῦ. Ναί. Ἀλλὰ ταυτόχρονα** καὶ θεμελίωσι κράτους ἀρετῆς καὶ Δικαιοσύνης».

Τὸ 1824 ὅταν συμμετέσχε στὴν ἀποστολὴ στὸ Λονδίνο γιὰ τὴ σύναψι τοῦ πρώτου Ἐξωτερικοῦ Δανείου, ἔγραφε πάλι: «... Μὴν ἐλπίσωμε ὅτι οἱ ξένοι θὰ μᾶς σεβασθῶσι διὰ τὰς νίκας μόνον, ἂν πολυετὴς σταθερὰ διαγωγὴ μας δὲν τοὺς πληροφορήση ὅτι συνετρίψαμε τὸ ζυγὸ τοῦ τυράννου, ὄχι ὅμως διὰ νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς ἄλλον ζυγόν, εἴτε Ἐθνικόν, εἴτε ξένον ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν ζυγὸν τῶν νόμων, τοὺς ὁποίους θέτει τὸ δίκαιον».

Ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Νομαρχίας ἔγραφε τὸ 1806: «...Ἄρωμα καὶ ὀμορφιὰ τῶν χρόνων τῆς Πίστης καὶ αἰσιοδοξία ποὺ εἶχαν μέσα στὴ ψυχὴ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Γένους, ἑνωμένες τὶς ἔννοιες τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσοπολιτείας».

Ὁ γνωστὸς καὶ πολυθαυμασμένος ἀγωνιστὴς Μακρυγιάννης γράφει στ' ἀπομνημονεύματά του: «... Ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ φρονιμάδα εἶναι ἐκεῖνα, ποὺ θὰ κάνουν τὴ Πατρίδα νὰ ζήση καὶ νὰ εὐτυχήση».

Ἐπιστέγασμα τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγῶνα τοῦ 21 ἦταν τὸ Σύνταγμα ποὺ ψηφίσθηκε τὸ Μάη τοῦ 1827 ἀπὸ τὴ Γ. Ἐθνοσυνέλευσι στὴ Τροιζῆνα. Περιέλαβε σὲ θεμελιώδεις κανόνας ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματα καὶ πόθους τῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ τόσες θυσίες κάνανε ἕως ὅτου ἔλθει αὐτὴ ἡ στιγμὴ νὰ δικαιώση τὸν ἀγῶνα τους. Σωστὰ χαρακτηρίσθηκε τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ὡς τὸ πιὸ φιλελεύθερο καὶ δημοκρατικὸ Σύνταγμα τότε σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ἄλλο τώρα, ἂν μὲ τὴ κάθοδο τοῦ Καποδίστρια ὡς Κυβερνήτη, ἀνεστάλκε ἡ ἐφαρμογή του.

Λευτεριὰ λοιπόν, Δικαιοσύνη καὶ ἀρετή, εὐτυχισμένη Πατρίδα, ἦσαν οἱ πόθοι καὶ οἱ καημοὶ τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ. Καὶ τὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμὸ συνέθεταν οἱ Σκλαβωμένοι, ἡ Ἐκκλησία μας καὶ οἱ πιστοί της Ἕλληνες. Ἡ Ἐκκλησία ποὺ τόσα θύματα προσέφερε κατὰ τὴ μακραίωνη δουλεία καὶ τὸν ἱερὸ ἀγῶνα, εἶδε, ὅτι δὲν πέρασαν πολλὰ τὰ χρόνια, ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσι τοῦ Μωάμεθ τοῦ Κατακτητὴ γιὰ τὸ σεβασμὸ της, ποὺ οἱ διάδοχοί του στράφηκαν μὲ μανία σὲ δίωξί της. Ἐννοιώσαν πὼς στεκόνταν ἐμπόδιο μεγάλο στὰ καταχθόνια σχέδιά τους. Γιατὶ βλέπαν, ὅτι, ἐφόσον Ἐκκλησία καὶ Μοναστῆρι ἦσαν ὄρθια στὴ θέσι τους, δὲν μὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιηθῆ ὁ τρομερὸς σκοπός τους. Νὰ τουρκέψη ὁ Ραγιᾶς...

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία μας στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ λευτεριὰ τοῦ Ἔθνους, δὲν ζητοῦσε μόνο ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τοῦ ἀλλόθρησκου κατακτητή. Ποθοῦσε, ταυτόχρονα, νὰ μπορῆ νὰ βαδίζη στὸ δρόμο της, ἐλεύθερα, ἀνεμπόδιστα καὶ ἄφοβα γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τῆς μεγάλης καὶ ἱερῆς ἀποστολῆς της. Νὰ κηρύση τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεανθρώπου στοὺς πιστοὺς της Ἕλληνες. Τὰ λόγια του, τῆς ἀγάπης καὶ μονοιας μεταξύ τους.

Ἀλλὰ καὶ ὁ λαός, ὁ σκλαβωμένος καὶ χιλιοβασανισμένος, ποὺ μὲ τὸ αἷμα του πότιζε τὸ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ἡ Πάτρα προοδεύει. Σ' ὅλους τοὺς τομεῖς ἀναπτύσσεται. Καὶ στὶς οἰκοδομές, ποὺ ὁπωσδήποτε βραδυποροῦσε, ἀκολουθεῖ ἀνοδικὴ πορεία. Καθημερινῶς φυτρώνουν καὶ νέες πολυκατοικίες, κυρίως στὸ κέντρον τῆς πόλεως. Στὶς συνοικίες σπανίως συναντᾶτε κτίριο μὲ περισσοτέρους τῶν δύο ὀρόφων. Καὶ τοῦτο, γιατὶ οἱ ἀποφάσεις κάποιων Μαρκάκηδων ἐδημιούργησαν προνομιούχους καὶ μή. Αὐτὴ ὅμως εἶναι μιὰ ἄλλη ὑπόθεσι, ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς δημοτικούς μας παράγοντες, στοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖται ἡ συμπαράστασι ὅλων τῶν συμπολιτῶν γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τοῦ αἰτήματος. Ἀναφερόμαστε στὴν ἀνάπτυξι τῶν Πατρῶν, γιὰ νὰ ὑπογραμμίσουμε τὴν θαυμαστὴ πρόοδο καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Δὲν εἶναι οἱ διομηχανίες τῆς περιοχῆς μας μόνον, ποὺ ἐπεκτείνονται. Ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη πτυχή, ἄγνωστη εἰς τοὺς πολλούς, ποὺ σιωπηλὸς προσφέρει στὸ σύνολο. Εἶναι ἡ «Ρὲξ φίλμς Πατρῶν» τῶν κ. κ. Νικολάου – Ἀνδρέου Καραπάνου καὶ Σία, ἡ ὁποία συμβάλλει στὴν ψυχαγωγία καὶ διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγῆς ἀξιολόγων καί, οὐχὶ ἄπαξ, σπανίων δημιουργημάτων τῆς 7ης Τέχνης. Ἔτσι, ἡ Πάτρα ἀπέκτησε τὴν δυνατότητα νὰ προσφέρη στὸ κοινὸ τῆς κινηματογραφικὲς ταινίες σὲ πρώτη προβολή...

★

Αἰτία γιὰ τὸ σημείωμά μας ἔδωσε τὸ ἔργο τῆς περασμένης ἑβδομάδος: «Ἑπτὰ δολλάρια στὸ κόκκινο». Γιὰ ἀρκετὲς ἡμέρες ἑκατοντάδες συμπολιτῶν παρηκολούθησαν τὴν προβολὴ τῆς ταινίας. Ἤπανε, γιὰ τὸ εἶδος της, ἀπὸ τὶς καλύτερες. Καὶ τὴν εἴδαμε πρῶτοι ἐμεῖς οἱ... ἐπαρχιῶτες! Αὐτὲς τὶς ἡμέρες προβάλλεται σὲ κεντρικοὺς κινηματογράφους τῆς πρωτευούσης. Ἐμεῖς πάντως ἐπήραμε τὴν... πρωτιὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ μποροῦμε νὰ ὑπερηφανευόμαστε γι' αὐτό, χάρις στὴν «Ρὲξ φίλμς Πατρῶν»... Στὴν ὁποία ἀξίζουν ἔπαινοι.

★

Ἡ γρίπη σὲ ἔξαρσι. Κάνει θραῦσι! Κάθε σπίτι ἔχει δυὸ καὶ τρεῖς ἀσθενεῖς. Καὶ πάντα ταῦτα, γιατὶ ὁ ἐκπνεῶν Μάρτης, στὸ πρῶτο του βήματα, μᾶς ξεγέλασε. Πίσω ἀπὸ τὸ μειδίαμά του — ἡλιόλουστες ἡμέρες — καραδοκοῦσε ὁ ἰὸς τῆς γρίππης. Μὲ τὰ ἀνακλαδίσματα, τὸ ἀραίωμα τῶν χειμερινῶν ἐνδυμάτων, «ἐκτεθήκαμε» στὴν μανίαν ἐπεκτάσεώς της. Καὶ προσέβαλε μικροὺς καὶ μεγάλους. Πρὸς χαράν, βεβαίως, τῶν ἐπαγγελματιῶν ὑγειονομικῶν. Χρυσὲς δουλειές...

★

Εἶχε καὶ ἄλλες ἐπιπτώσεις, δυσάρεστες, τρόπον τινά, ἡ ἐποχιακὴ γρίππη. Ἡ μνηστευμένη, μὲ τοὺς ὑπερήλικες γονεῖς, ὑπῆρξεν ὁ... μεταφορεὺς τοῦ ἰοῦ στὸ σπίτι της! Ἐξῆλθε, μὲ τὸν ἀρραβωνιαστικό της, σὲ ρωμαντικὸ περίπατο. Ἐπειδὴ δὲν ἀντηλλάγησαν ἀκόμη οἱ δέρες, ἀποφεύγουν τὰ... ἐκτυφλωτικὰ φῶτα καὶ τὰ... ἀδιάκριτα μάτια! Ἐρωτικὸ δεσμὸ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι, πῶς νὰ τὸ ποῦμε! Ἡ βόλτα τους ἐκτὸς πόλεως. Ἐκεῖ καὶ οἱ ἀσπασμοί. Μὲ τὴν ἐπιστροφή της στὴν οἰκογενειακὴ ἑστία, συναπεκόμισε ἀπὸ τὸ ραντεβοῦ καὶ τὴν γρίππη. Γὴν μετέδωσε στὴν μητέρα. Μετεπήδησε ἡ ἀρρώστεια καὶ στὸν πατέρα. Καὶ τώρα κινδυνεύουν τὰ γεροντάκια, γιατὶ πάσχουν καὶ ἀπὸ καρδιακὲς ἀνωμαλίες. Ἡ Εἰρήνη διέρχεται κρισιμώτερες ἡμέρες, γιατὶ πιστεύει ὅτι ὑπῆρξε ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ. Καὶ κατέχεται ἀπὸ τύψεις. Τὸ ἐξεμυστηρεύθη στὴν φίλη της, μὲ τὴν κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσι:

—"Αν πάθουν τίποτε οἱ γονεῖς μου, δὲν θὰ θέλω νὰ ξαναδῶ τὸν Κώστα. Θὰ μοῦ φαίνεται σὰν δήμιος.

Εὐχὲς νὰ μὴν ἐπέλθη τὸ κακό... Γιατὶ τότε... μύρια ἔπονται!

★

Στὴν Ἀντωνιέττα ἀπηύθυνε ταχυδρομικῶς εὐχές. Γιορτάζουν, σὲ λίγες μέρες, οἱ Καθολικοὶ τὸ Πάσχα τους. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία τούτη, θὰ ἐπικοινωνήση νοερῶς μὲ τὴν τρυφερὴ ἐκείνη Ἰταλιδούλα, τὴν τόσο θελκτική, παρὰ τὴν σεμνότητά της. Ἐλπίζει πὼς τὸ καλοκαῖρι θὰ ἐπισκεφθῆ καὶ πάλι τὴν... Γαληνοτάτη Δημοκρατία. Ἂν θὰ συναντηθοῦν καὶ πάλι στὸ ἐξωτερικὸ διάζωμα τοῦ Σὰν Μάρκο, θὰ χαροῦν διπλά. Ἐκεῖ πρωτογνωρίστηκαν καὶ περιπάτησαν, στὴ συνέχεια, μὲ... γόνδολα τὰ Βενετσιάνικα κανάλια... Μαζὶ — χειροπιασμένοι — ἐπισκεφτήκανε τὸ ντουκάλε. Αἱματοβαμμένοι χῶροι ἀπὸ τοὺς σκευωροὺς καὶ τοὺς ἀνάλγητους ἱεροεξεταστές, ποὺ εὐτυχῶς, δὲν ὑπάρχουν πιά. Σὲ κεῖνον τὰν τόπο ἀναπτύχθηκε τὸ εἰδύλλιό τους. Καὶ κράτησε ὅσο καὶ ἡ ἐπίσκεψή του στὴν πόλι τῶν Δουκῶν. Ἀνάμνησι εὐχάριστη, ποὺ προκαλεῖ σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς τοῦ εὐαίσθητου νέου.

Τὸ Βελόνι

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Οἱ ἀχθοφόροι τῆς ἀγάπης

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Οὐρανόπεμπτο τροφοδοσία προσφέρει ὁ Ἰησοῦς σήμερα στὰ ἐνθουσιασμένα πλήθη τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴν δοκησίσοφη ὁμάδα τῶν «παγιδευτῶν» Φαρισαίων.

Ἔξαφνα ὁμιλητὴς καὶ ἀκροαταὶ ἀντικρύζουν ἕνα παράδοξο θέαμα. Ἕνα φορεῖο κατεβαίνει ἀπὸ τὴν ὀροφὴ τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ τὸ κρατᾶνε «πάνω στὰ ἀνάλαφρα φτερὰ τῆς συμπόνοιας» τέσσαροι ἀχθοφόροι τῆς ἀγάπης. Ἐπάνω στὸ φορεῖο ἕνας νέος - ἐρείπιο. Ἕνα θῦμα τῶν νεανικῶν ἀταξιῶν. Ἕνας παραλυτικὸς. Ἕνα ξρᾶμα!

Πρώτη ἐντύπωσις: Τὸ στρατήγημα τῆς βαθειᾶς, πηγαίας, ἀδιστάκτου πίστεως τῶν ἀχθοφόρων τῆς ἀγάπης. Δευτέρα ἐντύπωσις: Ἡ ἀνταπόκρισις τοῦ Ἰησοῦ. Ἀπήντησε στὴν πρόκλησιν τῆς ἐμπράκτου πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἀπήντησε μὲ ἀγάπη. Σκύβει καὶ ἀκούει μὲ τὸ ψυχικό του στηθοσκόπιο τὸ δράμα τοῦ φτωχοῦ παραστρατημένου Καπερναουμίτη. Καὶ ὁ σπλαχνικὸς θεραπευτὴς τὸν συμπάθησε, τὸν πόνεσε, τὸν συνεχώρησε. «Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου», τοῦ λέγει. Ἔτσι χτυπᾶ τὴν πηγὴ τοῦ κακοῦ. Ὁ πνευματικὸς ἐκτροχιασμὸς τὸν ἔφερε στὴν σωματικὴ παραλυσία. Καὶ αὐτὸ προσέχει πρῶτο ὁ Κύριος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τερματίση τὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ καὶ νὰ διαλύση τοὺς ἀφροὺς τῆς λύσσης τῶν παγιδευτῶν μὲ θεῖκὸ πρόσταγμα ἀποκαθιστᾶ γερὸ τὸν ταλαίπωρο νέο. «Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κρέββατόν σου ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως».

* * *

Εἶναι χαρμόσυνη ἡ σκηνὴ τῆς ἀγάπης τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ μᾶς διδάσκει ὅλους αὐτὴ ἡ Ἱστορία. Εἶναι ἕνα ζωντανὸ κομμάτι ζωῆς ποὺ πρέπει νὰ μᾶς διδάξη, νὰ μᾶς συγκινήση καὶ νὰ μᾶς παρορμήση σὲ εὐγενικὲς καὶ ἡρωϊκὲς ἐξορμήσεις ἀγάπης. Τὸ γνωρίζουμε καλά. Ἡ πίστις μόνη δὲν φθάνει. Πρέπει νὰ εἶναι πίστις ἐνεργὸς καὶ ἔμπρακτος. Μὲ τὴν ἔμπρακτο ἀγάπη ἀνυψώθηκαν Βασιλιᾶδες καὶ ἄσυλα πόνου γιὰ νὰ χαρίσουν τὸ θάλπος τῆς παραμυθίας στοὺς ἀπόκληρους τῆς ζωῆς καὶ τοὺς βασανισμένους ἀνθρώπους. Μὲ τὴν ἀγάπη αὐτὴ ἀνυψώθηκαν ἀναρρίθμητα Ὀρφανοτροφεῖα καὶ Βρεφοκομεῖα καὶ Παιδικοὶ Σταθμοὶ γιὰ νὰ συμπαρασταθοῦν μὲ στοργὴ στὰ νεαρὰ βλαστάρια τῆς κοινωνίας. Μὲ τὴν ἐνεργὸ καὶ ἔμπρακτο ἀγάπη ἀνυψώθηκαν Γηροκομεῖα γιὰ τὰ γηρατειά.

Μὲ τὴν στοργὴ τῶν καλῶν χριστιανῶν ὅλων τῶν αἰώνων ποὺ ἔδειξαν καὶ δείχνουν κατανόησι καὶ συμπαράστασι καὶ ἀνταπόκρισι στὸν πόνο καὶ στὴν ἀνάγκη τῶν συνανθρώπων, ὁ χριστιανισμὸς δίνει μιὰ θετικὴ παρουσία στὴν ζωή. Αὐτὴ ἡ ἐνεργὸς ἀγάπη καὶ ἔμπρακτος πίστις θὰ ὁδηγήση πολλοὺς κοντὰ στὸν Σωτῆρα Χριστὸν γιατὶ θὰ ἰδοῦν τὰ καλὰ μας ἔργα καὶ «θὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν οὐρανοῖς».

* * *

Ὑπάρχουν πολλοὶ «παραλυτικοὶ» ποὺ περιμένουν τὴν στοργὴ μας. Δὲν εἶναι μόνο οἱ σωματικὰ ἀσθενεῖς. Εἶναι οἱ παραλυτικοὶ τοῦ πνεύματος ποὺ κατέφυγαν στὴν ἄθεο σοφία τοῦ κόσμου καὶ ἐθεμελίωσαν τὴ ζωή τους στὴν ἄρνησι τοῦ θεμελίου καὶ ἐχρεωκόπησαν. Εἶναι οἱ παραλυτικοὶ τῆς καρδιᾶς, ποὺ ἐζήτησαν οἱ ταλαίπωροι νοσταλγικὰ τὴν χαρὰ στὰ ἡδύποτα τῆς ἑνόχου ἡδονῆς. Εἶναι, τέλος, οἱ παραλυτικοὶ τῆς θελήσεως, ποὺ ὑποδουλώθηκαν σὲ πάθη καὶ ἐγονάτισαν ψυχικὰ καὶ ἐστείρεψε μέσα τους κάθε πηγὴ δημιουργίας καὶ ζωῆς.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς χρειάζονται ἀχθοφόροι τῆς ἀγάπης. Καὶ οἱ ἀχθοφόροι τῆς ἀγάπης, ποὺ θὰ ὁδηγήσουν αὐτοὺς τοὺς παραλυτικοὺς τοῦ νοῦ, τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς θελήσεως κοντὰ στὸν μεγάλο θεραπευτὴ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, εἶναι οἱ χριστιανοὶ τῆς ζωντανῆς καὶ ἐμπράκτου ἀγάπης.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

«ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 131 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Τὸ Ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον Ι.Χ.» εἰς θαυμασίαν ἐξ ὁλοκλήρου Ὄφσετ, ἔκδοσιν. Περιέχει μεταξὺ τῶν τεχνικῶν καὶ πολυπληθῶν θεμάτων, καὶ 7 Τέστ συγκρινομένων αὐτοκινήτων μέχρις 8 ἵππων καὶ τὸν πρωτότυπον πίνακα μὲ τιμὰς διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοκινήτου. Ἐπίσης, Μοντέλλα 1967 ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις Βρυξελλῶν καὶ Λονδίνου, ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου, Εἰσφοραὶ Τ. Σ.Α., ἀμοιβαὶ ὁδηγῶν κυκλοφορίας φορτηγῶν εἰς δημοσίας ὁδοὺς κλπ., ὡς καὶ ὅλα τὰ διεθνῆ καὶ ἑλληνικὰ αὐτοκινητοσπὸρ καὶ αὐτοκινητιστικὰ νέα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ καταστήματα εἰς νεόκτιστον πολυκατοικίαν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρ. Φεραίου 68. Πληροφορίαι τηλ. 68-92.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΝ ΑΝΕΧΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΑΛΥΣΙΔΕΣ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Τοῦ κ. ΒΑΣ. Κ. ΒΑΓΕΝΑ

Τὴν Ἱστορίαν τῶν λαῶν συνθέτουν ὡρισμένα γεγονότα, φωτεινὰ ὅπως ὁ ἥλιος ἢ σκοτεινά, ὅπως ὁ ζόφος τῆς νυκτός. Κανεὶς ὅμως λαὸς κανὲν Ἔθνος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξη οὔτε τόσον μακραίωνα Ἱστορίαν, οὔτε πολιτιμότερον περιδέραιον ἀδαμάντων ψυχικοῦ μεγαλείου, ἠθικῆς ἀνωτερότητες καὶ πνευματικῆς ἰκμάδος, ὅπως τὸ Ἑλληνικόν. Ἐὰν στρέψωμεν τὴν μνήμην μας πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ διεισδύση αὕτη εἰς τὸ βάθος τῶν αἰώνων ποὺ πέρασαν, θὰ διέλθη ἀπὸ τὴν 29ην Μαΐου 1453. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ὁ μεγαλύτερος σταθμὸς ἀναμνήσεως διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ἕλληνες ἐννοιώθηκαν νὰ βαραίνουν πολὺ τὰ χέρια των ἀπὸ τὶς ἁλυσίδες τῆς σκλαβιᾶς.

Τί ἦταν γιὰ μᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη, τὸ γοιοῦθει ὁ καθένας, ποὺ ξέρει τὴν Ἱστορίαν μας. Τὴν Ἱστορίαν αὐτὴ μὲ τὶς ἀτέλειωτες σελίδες τῆς δόξης καὶ τοῦ Μεγαλείου, μὲ τὶς σελίδες τοῦ ἔπους καὶ τῆς θυσίας. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, τὰ ἀπομεινάρια τῶν τελευταίων Ἑλλήνων τοῦ Βυζαντίου μὲ τὸ Βασιλιᾶ τους, ἔκαναν τὴν ἐκλογή τους ἀνάμεσα στὸν θάνατο καὶ τὴν ὑποδούλωσι. Κι' ἔ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΕΗ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 1967

ΔΡΑΧ. 1.000.020.000

ΤΟΚΟΣ 7% - ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

★

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.
Η ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε. (πρώην Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ)
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YOPK — ATHENS BRANCH
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ AMERICAN EXPRESS
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Α. Ε.
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ
ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνακοινοῦν ὅτι:

Τὴν 17ην Ἀπριλίου 1967 ἐκδίδεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ νέον Ὁμολογιακὸν Δάνειον τῆς ΔΕΗ διὰ ποσὸν 1.000.020.000 δραχμῶν, συμφώνως πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 3746)1957 «περὶ ἀσφαλιστικῶν ρητρῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιούχους μετοχὰς ἐκδιδομένας διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς».

Τὸ δάνειον αὐτό, κατὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην γνώμην ἡμῶν, ἀποτελεῖ μέσον ἀσφαλοῦς καὶ ἀποδοτικῆς τοποθετήσεως τῶν οἰκονομιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀποταμιευτικοῦ Κοινοῦ καὶ εὐχερέστατον μέσον ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

Ὅροι Ἐκδόσεως

ΤΙΤΛΟΙ: Τὸ δάνειον αὐτὸ ἐκδίδεται εἰς ὁμολογίας εἰς τὸν κομιστήν, ὀνομαστικῆς ἀξίας τριακοσίων δραχμῶν (300) ἑκάστης, εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου, κατανέμεται δὲ εἰς τίτλους μιᾶς, πέντε, δέκα, εἴκοσι, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

ΤΟΚΟΣ: Ὁ τόκος τοῦ δανείου ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ τοῖς ἑκατὸν (7%) ἐτησίως, ἐπὶ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου. Ἄρχεται ἀπὸ τῆς 25ης Ἀπριλίου 1967 καὶ θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ δεδουλευμένος, βάσει τῶν ἀντιστοίχων τοκομεριδίων, κατὰ ἑξαμηνίαν διὰ τὰ πρῶτα 20 τοκομερίδια καὶ κατ' ἔτος διὰ τὰ ὑπόλοιπα 10 τοκομερίδια. Τὸ πρῶτον τοκομερίδιον, κατ' ἐξαίρεσιν, ἀναγράφει ποσὸν δραχμῶν ἀντιστοιχοῦν εἰς τόκον διὰ τὸ χρονικ